

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 873/2004
af 29. april 2004
om ændring af forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse ⁽²⁾ er der indført en EF-ordning for plantesorter, som eksisterer parallelt med de nationale ordninger, og som gør det muligt at opnå industriel ejendomsret, der gælder i hele EF (»EF-sortsbeskyttelse«).
- (2) Gennemførelsen og anvendelsen af denne ordning varetages af en EF-myndighed, der har status som juridisk person, og som benævnes »EF-Sortsmyndigheden« (»Sortsmyndigheden«).
- (3) Begrebet »compulsory licence« bør have samme mening som det nuværende begreb »compulsory exploitation right« (begge begreber oversættes til dansk ved »tvangslicens«, så dette vedrører ikke den danske udgave).
- (4) Kun Sortsmyndigheden kan meddele tvangslicens for en plantesort, som er EF-sortsbeskyttet.
- (5) Fællesskabets retlige ramme for beskyttelse af bioteknologiske opfindelser er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser ⁽³⁾. I direktivets artikel 12 er der fastsat forskrifter for meddelelse af ikke-eksklusiv tvangslicens i tilfælde, hvor der i beskyttede plantesorter, herunder EF-plantesorter, indgår patenterede opfindelser og omvendt.
- (6) Artikel 29 i forordning (EF) nr. 2100/94 indeholder almindelige bestemmelser om meddelelse af tvangslicens for EF-plantesorter ud fra almenhedens interesse, men den henviser ikke udtrykkeligt til de licenser, der skal meddeles i medfør af artikel 12 i direktiv 98/44/EF.

- (7) Da det er nødvendigt at sikre, at ordningen for gensidig tvangslicens er konsekvent og gennemsigtig, bør de bestemmelser, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 2100/94, ændres, således at der udtrykkeligt henvises til og fastlægges specifikke betingelser for de tvangslicenser, der er fastsat i direktiv 98/44/EF.
- (8) Da beskyttelsen af bioteknologiske opfindelser i henhold til direktiv 98/44/EF kun gælder på nationalt plan, må det sikres, at nationale patenthavere kun opnår en gensidig licens for en sortsbeskyttelse i den eller de medlemsstater, hvor de har et patent på en bioteknologisk opfindelse.
- (9) Traktaten indeholder ingen anden hjemmel end artikel 308 til vedtagelse af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 29 i forordning (EF) nr. 2100/94 affattes således:

»Artikel 29

Tvangslicens

1. Sortsmyndigheden meddeler en eller flere personer tvangslicens efter ansøgning fra denne eller disse, men udelukkende ud fra almenhedens interesse og efter høring af det i artikel 36 nævnte administrationsråd.

2. På anmodning af en medlemsstat, af Kommissionen eller af en organisation, som er oprettet på fællesskabsplan og registreret af Kommissionen, kan der meddeles en tvangslicens enten til en gruppe af personer, der opfylder bestemte krav, eller til enkeltpersoner i en eller flere medlemsstater eller overalt i Fællesskabet. Licensen kan kun meddeles ud fra almenhedens interesse og med administrationsrådets samtykke.

⁽¹⁾ Udtalelse af 13.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1650/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 28).

⁽³⁾ EFT L 213 af 30.7.1998, s. 13.

3. Ved meddelelse af tvangslicens i henhold til stk. 1, 2, 5 eller 5a fastsætter Sortsmyndigheden, hvilken type handlinger der er dækket, hvilke rimelige betingelser der knytter sig dertil, samt hvilke bestemte krav der skal opfyldes, jf. stk. 2. Ved fastsættelsen af de rimelige betingelser, skal der tages hensyn til alle indehavere af sortsbeskyttelser, som berøres af meddelelsen af tvangslicens. De rimelige betingelser kan omfatte en eventuel tidsbegrænsning og betaling af en passende royalty som et rimeligt vederlag til indehaveren, ligesom indehaveren kan pålægges visse forpligtelser, som skal overholdes, hvis tvangslicensen skal kunne udnyttes.

4. Ved udløbet af hver étårsperiode efter meddelelsen af en tvangslicens i henhold til stk. 1, 2, 5 eller 5a og inden for den eventuelle tidsbegrænsning fastsat i stk. 3, kan enhver berørt part anmode om, at afgørelsen om meddelelse af tvangslicens ophæves eller ændres. En sådan anmodning kan kun begrundes med, at de omstændigheder, der har været afgørende for den trufne afgørelse, i mellemtiden har ændret sig.

5. Tvangslicens meddeles indehaveren for en i det væsentlige afledt sort efter ansøgning, hvis kriterierne i stk. 1 er opfyldt. De rimelige betingelser, som er omhandlet i stk. 3, omfatter en klausul om betaling af en passende royalty som et rimeligt vederlag til indehaveren af den oprindelige sort.

5a. Mod betaling af en rimelig royalty som et passende vederlag meddeles der efter ansøgning indehaveren af et patent på en bioteknologisk opfindelse tvangslicens til ikke-

eksklusiv udnyttelse af en plantesort, der er beskyttet i henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 98/44/EF, forudsat at patenthaveren godtgør

- i) at han forgæves har rettet henvendelse til indehaveren af sortsbeskyttelsen for at opnå en licensaftale, og
- ii) at opfindelsen udgør et betydeligt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk interesse i forhold til den beskyttede plantesort.

Hvis en forædler for at kunne opnå eller udnytte en EF-sortsbeskyttelse er blevet meddelt en tvangslicens til ikke-eksklusiv udnyttelse af en patenteret opfindelse i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 98/44/EF, meddeles der efter ansøgning indehaveren af patentet på den pågældende opfindelse en ikke-eksklusiv gensidig licens på rimelige vilkår til udnyttelse af sorten.

Den geografiske rækkevidde af den licens eller den gensidige licens, der er nævnt i dette stykke, begrænses til den eller de dele af Fællesskabet, som patentet omfatter.

6. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 kan der anføres enkelte andre eksempler på tilfælde, hvor man kan påberåbe sig almenhedens interesse som nævnt i stk. 1, 2 og 5a, og endvidere kan der deri fastsættes nærmere detaljer forbundet med den praktiske gennemførelse af stk. 1-5a.

7. Medlemsstaterne kan ikke meddele tvangslicens vedrørende EF-sortsbeskyttelse.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand